Nicolaus de <Auximo>; Astesanus <de Ast>: Supplementum Summae Pisanellae seu Magistrutiae. [Enth.:] Canones poenintentiales fratris Astensis

[Köln: Ulrich Zell], 21. Febr. 1483 Seite 252

tam ſpeciem ibidem dr ꝙ ardoꝛ nõ ſi gnat quãlibꝫ auiditatẽ ⁊ delectatõꝫ in cibo que ꝉ nullũ eſt pctm̃ ſi eſt ex ſola nã. uꝉ eſt veniale pctm̃. ſi tali de lectatõni ratio pluſq̄ꝫ optet inheret. ſed ſignificat igneã auiditatẽ q̄ q̄s ꝓponit omĩbꝫ hmõi delectatõem. vt eſau q̄ ꝓpter vnam eſcam vẽdidit pri mogenita. vñ ⁊ a bñdictõe reprobatus eſt. Heb. xij. Patꝫ ergo hoc eſſe mortale pctm̃ Quo ad q̄ntã ſpecieꝫ dr vbi ſupra ꝙ ſtudioſitas q̄ eſt pc̃cꝫ mõrle ⁊ eſt ſtudioſitas diuitꝭ epulonis. q̄ epulabatꝫ q̄tidie ſplẽdide qñ. ſ. aĩmꝰ totꝰ implicatꝫ circa apparatũ ci boꝝ. qꝛ ſtudiũ eſt vehemẽs aĩmi ap plicatio ad aliq̄d. vt dicit Tulius in retħ. Põt tñ q̄nq̄ꝫ eſſe pctm̃ veniale ꝉ etiã nullũ pctm̃ ſcꝫ cũ hoc req̄rit in firmitas ꝉ ꝯſuetudo uꝉ honeſtas ali cuiꝰ Põt em̃ rex in apparatu ciboꝝ ex cellere ruſticũ. ſicut ĩ aliĳs ſñ pctõ. B

Quid ſi q̄s ſumat potũ uꝉ cibũ no ciuũ. Rꝫ° Si q̄s hoc faciat vt ſibi nocumẽtũ inferat ſeu mortẽ. non peccat in gula. ſꝫ alꝭ grauiter peccat in odio ſui ꝓpꝛĳ corpis. Si vo ex nimio appe titu. in gula peccat. ⁊ magꝭ ſi ſciat no ciuũ q̄ꝫ ſi ignoꝛet. A. Et ẜm inno. ec ĩ ſũ. cõ. li. ij. ti. j. q. xxxix. ſi q̄s nõ cre deret mortiferũ cibũ ſeu potũ. licet cre deret infirmitatẽ ex illo recipiẽdã. non peccaret mõꝛlr. uꝉ adminꝰ nõ ita gr̃ uiter Põt em̃ hmõi fieri ꝯpatio gra uioꝛis afflictõis q̄lis eſt afflictio ſi tis ad minꝰ graueꝫ. q̄lis eſt afflictio febꝛis ꝙ hoc caſu nõ peccaretꝫ mõꝛlr. ꝑt intelligi qñ nocumentum foret ꝑ uũ. alꝭ cũ nõ parũ offenderet carita tẽ q̄ tenetꝫ diligere corpꝰ ſuũ vt deo ẜ uiat vt ibidẽ dr ẜm cũ. inno. nõ vide² a mõꝛli poſſe excuſari. Jõ pꝰ illa ver ba nõ peccaret mõꝛlr. ſubiũxit inno. ꝉ adminꝰ nõ ita grauitꝫ ſicut ſupioꝛ vicꝫ q̄ ſumit rem mortiferã. Seq̄tꝫ in dicta. q. xxxix. de ſeruitoꝛibꝫ ãt et mi niſtris dicendũ videtꝫ ꝙ peccãt ſi dãt aliq̄d nociuũ infirmo ex certa ſcia vꝉ ĩꝓbabili ignoꝛãtia Jn ſaĩtate ãt dicimꝰ ꝙ nõ tenetꝫ aliq̄s viuẽ medici nalr. qꝛ oĩa ſũt ſana ſanis Sꝫ ⁊ tũc ſi ſcienter accipet ſine cã aliq̄d nociuũ vñ mors ei eueniret uꝉ infirmitas q̄ ſubtraheret eũ a ſeruitio dei: dicimꝰ ꝙ peccat Cũ inno. con. hoſ. Et intellige ꝙ hoc caſu q̄s peccaret vel venialr vꝉ mõꝛlr ẜm nocum̃ti q̄ntitatẽ vt poſ tenſum eſt. B.

Vltiº nõ ꝙ de cibis dic̃ Auguſti. Diligẽtꝫ inq̄t attendendũ eſt q̄d loº ⁊ tpi ⁊ pſonis ꝯueniat. ne temẽ fla gicia reꝑhendamꝰ. Fieri em̃ ꝑt vt ſi ne aliq̄ vicio cupiditis uꝉ voꝛacitatꝭ ꝑcioſiſſiõ cibo ſapiẽs vtaꝛ insipiẽs ãt fetidiſſiã gule flãma in viliſſimũ ar deſcat ⁊ ſanꝰ q̄ſq̄ꝫ maluerit moꝛe dñi piſce veſci. q̄ꝫ lenticla moꝛe eſau. aut oꝛdeo moꝛe iumentoꝛũ. di. xlj. q̄ſq̄s. Que req̄renda ſũt in ꝯuiuĳs clericoꝝ vide ẜ. clericꝰ. j. ẜ. iiij. De gula etiã vi de ĩ. ſobꝛietas ⁊ ẜ. ebꝛietas.

Abitus an liceat clericis habitũ trãſfoꝛe. vide ẜ clericꝰ. j. ẜ. ij Et an liceat religioſis. vide ẜ. apoſta ſia. iiij. ẜ. j. A. Jn toto il lo ca. nõ videtꝫ de religioſis aliquid di ci. B. Et apoſtaſia. v. ẜ. j. ⁊ ſi. A Nec ibi iſte caſus tangi videtꝫ. B.

Ebetudo ſenſus. Hoc viciũ ẜꝫ Greg. xxxj. moꝛalꝭ. oritꝫ ex gu la. Et ẜm Tho. ij. ij. q. xv. hꝫ rõeꝫ pc̃i inq̄ntũ eſt volũtaria. vtꝫ in eo qui eſt ita affectus circa coꝛpalia ꝙ de ſpũalibꝫ ſubtiliter diſcutere fa ſtidit vel negligit.

Ereditas diuiditur in. xij. ꝑ tes que appellantur. xij. vn cie ⁊ habet iſta nomina. Sep tans. i. ſexta pars hereditatis. ſcilicet due vncie. Quadrãs. i. quarta ps. ſ. tres vncie. Triens. i. tercia ps ſcꝫ q̄ tuoꝛ vncie. Quincũs. i. quinq̄ꝫ vncie Semis. i. dimidietas hereditatis ſcꝫ ſex vncie. Sepcuns. i. ſeptem vncie. Bigẽs. i. octo vncie. dodrans. i. nouẽ vncie. Decuns. i. decẽm vncie. deuns. i. vndecim vncie. Appellatione rete

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-452/0252
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG